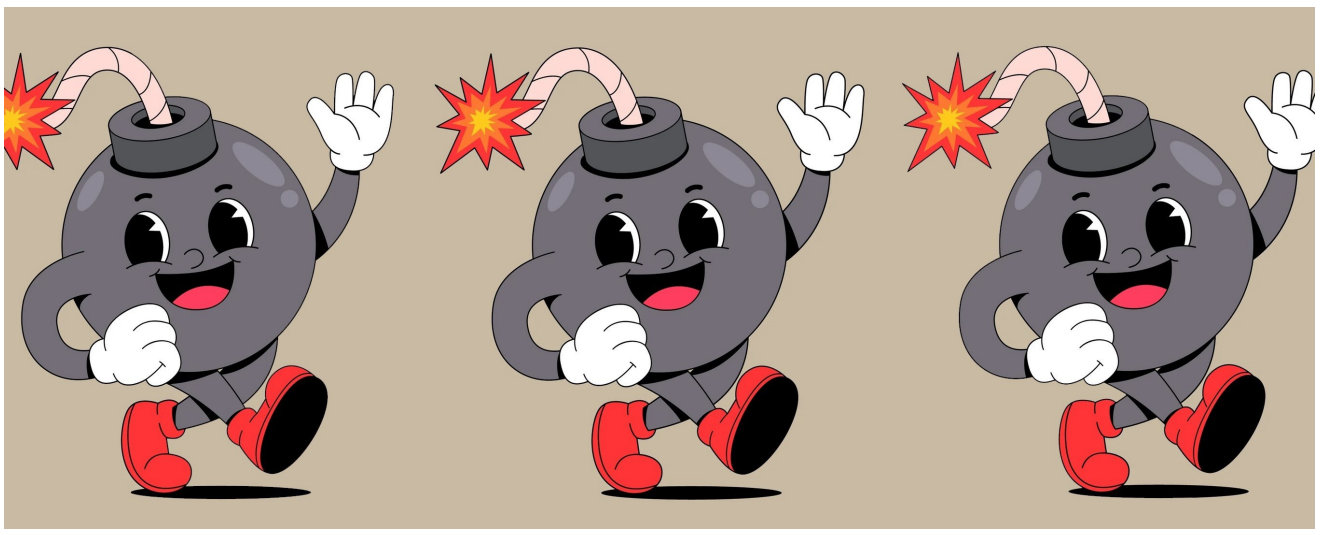
EL RUMOR COM ARMA DE GUERRA

I de quina guerra parlem?

Enviar uns vint mil correus en una setmana a liceus, escoles, avions, emissores de TV o supermercats no és una feina gens fàcil per a una sola persona encara que s'ajudi amb la IA de torn.

El fet és que la sèrie de brometes de mal gust de les darrers setmanes arriben amb falses amenaces de bomba dirigides a avions i ciberatacs contra sistemes de refrigeració de supermercats, que podrien formar part d'una campanya de guerra híbrida. Una onada d'amenaces de bomba contra desenes de vols comercials va provocar un important desplegament de seguretat en diversos països europeus, amb avions escortats per caces de combat, aeroports paralitzats, passatgers evacuats i inspeccions d'emergència.

Els incidents van ocórrer a Espanya, Dinamarca, República Txeca, Itàlia, Portugal, França, Hongria, Bulgària, Polònia i Països Baixos; però no van trobar explosius en cap dels avions implicats. Amenaces de bomba dirigides a escoles a Europa: no es va trobar "res"... Al Regne Unit i a Irlanda, i sobretot a Itàlia, amb 6.300 escoles amenaçades de bomba.

El que no s'entén: amb tants serveis d'intel·ligència i experts en ciberseguretat que paguem dels nostres impostos... o bé són uns inútils o bé ens amaguen massa informació. En qualsevol cas, haurien de ser desmantellats a la moda Trump.

EL MÓN ÉS PLE DE *NVIDIOSOS*

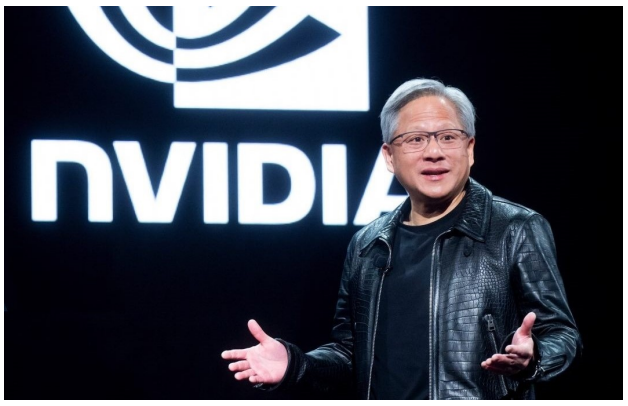
Jensen i Alice potser s'estimen

No hi ha manera de tenir una aventura romàntica. Quan la ingenuïtat mundial somreia complaguda davant la relació entre el creador de Nvidia i l'Alice, executiva i inversora d'empreses tecnològiques... i, alerta, xinesa!!! Quan els poetes ja buscaven la rima fàcil entre els cognoms dels amants i els artistes plàstics ja albiraven la plasmació d'una nova i somrient Gioconda, quan ja tothom se'ls imaginava feliços plegats, tot fabricant romàntics microxips al llit, va la Borsa americana i desfà el bolado, tot insinuant un brut cas d'espionatge entre la parella de moda. I l'amor? Per què no podem, per una vegada, imaginar un amor veritable en les altes finances? Doncs no.

Resulta que el Huang és un farsant de l'amor: ha traït, d'una sola tacada, la seva dona, Lori (també enginyera, per cert), la Huang, l'amant ara destapada, i, a més, una altra amant (la dels dies laborables). Aclarim, amb tot, que els implicats no apostaven pel poliamor, precisament. Home, però això què és?! Ja se sap, a més, que un no arriba a CEO d'una de les empreses tecnològiques més pepines (fàl·liques) del món éssent una bellíssima persona. Però, en qualsevol cas, hem de disculpar en Jensen; al capdavall, equivocar-se és humà...

Resulta, d'altra banda, que l'Alice havia comprat microxips a Nvidia i que, amb la mania que tenen els xinesos de copiar, igual estan fent fotocopies millorades de l'invent del Jensen.

Malgrat les ombres que planen sobre la parella, *Karlitus* sempre vota per l'amor. Ens neguem a pensar en espionatge i males arts. Confiem en ells. Ad-

mirem sense complexos el potencial de l'Alice i del Jensen. Ens sap greu per la Lori (per més que segur que, si vol, trobarà algú altre de molt millor que el penques del Jensen), però també estem segurs de l'amor dels amants i, si ens equivoquem, només haurem pecat en nom de l'esperança.

LLUFA PER A LA REDACCIÓ
DE *KARLITUS*